

7. spacer krajoznawczo-historyczny – do jeleniogórskiego teatru

W środę 26 października 2022 roku miał miejsce kolejny spacer w ramach Karkonoskich Spotkań Krajoznawczo-Historycznych. Tym razem tematem spotkania przygotowanego przez Muzeum Karkonoskie oraz Regionalną Pracownię Krajoznawczą Karkonoszy działającą przy Oddziale PTTK „Sudety Zachodnie” był teatr. Dlatego też pracownik Działu Sztuki Muzeum Karkonoskiego pani Helena Skwarek przygotowała wykład przybliżający historię teatru. Odniosła się do czasów starożytnej Grecji by po wyjaśnieniu co uważamy za sztukę teatralną dojść do okresu budowy budynku teatru w Jeleniej Górze.

Wykład Heleny Skwarek w Muzeum Karkonoskim. Foto: Krzysztof Tęcza

Rozwijające się miasto nie posiadało miejsca, w którym mieszkańcy mogli się spotykać by uczestniczyć w życiu artystycznym. Dlatego też w 1901 roku ówczesny burmistrz Arthur Hartung ogłosił zbiórkę funduszy na budowę takiego obiektu. Spotkało się to z dużym entuzjazmem ze strony mieszkańców, którzy tylko w pierwszych tygodniach wpłacili na ten szczytny cel kwotę 40 tysięcy marek. Całość budowy została wyceniona na 300 tysięcy marek. Po uzbieraniu takiej sumy przystąpiono do budowy. Prace powierzono Alfredowi Daehmelowi, który opracował projekt architektoniczny. Budowę Domu Sztuki i Stowarzyszeń rozpoczęto w roku 1903 a ukończono pod koniec 1904.

Budowla została wzniesiona na terenie dawnej strzelnicy między dzisiejszymi ulicami: Teatralną, Sudecka i Aleją Wojska Polskiego. W budynku znalazły się trzy sale restauracyjne, dwie wystawowe, piwiarnia, sala spotkań towarzyskich, pomieszczenia gospodarcze oraz widownia zwana salą parkietową mogąca pomieścić na parterze oraz balkonach ponad 700 foteli.

Oddany do użytku 6 października 1904 roku gmach był jak na tamte czasy bardzo nowoczesnym obiektem. Miasto Jelenia Góra w 1914 roku odkupiło budynek by na początku lat dwudziestych XX w. przemianować go na Teatr Miejski. Ponieważ podczas działań wojennych miasto szczęśliwie nie ucierpiało, już 23 sierpnia 1945 roku wystawiono pierwszy spektakl. Była to „Zemsta” Aleksandra Fredry w reżyserii pierwszej powojennej dyrektor Stefani Domańskiej.

Obecnie jeleniogórski Teatr imienia Cypriana Kamila Norwida prowadzony jest przez dyrektora Tadeusza Wnuka.

Foto: Krzysztof Tęcza

Dzięki tak dokładnemu przedstawieniu historii naszego teatru przez panią Helenę Skwarek uczestnicy spaceru po dotarciu do teatru mogli porównać obecny stan zachowania z pierwotnym założeniem. Dyrektor teatru pan Tadeusz Wnuk opowiedział o zmianach jakie nastąpiły po generalnym remoncie, który niedawno ukończono. Pokazał nowe rozwiązania komunikacyjne, które umożliwiły m.in. wykonanie przeszklonej windy. Pokazał nowe rozwiązania jakie wykonano na scenie. Pozwoliły one na znaczne zmechanizowanie prac przy szykowaniu dekoracji co uczyniło te prace szybszymi i bardziej bezpiecznymi. Poprawiono także pomieszczenia zaplecza. Unowocześniono garderoby, wykonano sanitariaty, prysznice, kuchnie. Działania te nie tylko usprawniły pracę aktorów ale przede wszystkim zmieniły jej komfort.

Foto: Krzysztof Tęcza

Dyrektor Teatru im. C. K. Norwida pan Tadeusz Wnuk oprowadza po obiekcie. Foto: Krzysztof Tęcza

Jeśli chodzi o scenę to dzisiaj wygląda ona trochę inaczej. Obecnie nie ma budki suflerskiej, która w dzisiejszych czasach niczemu już nie służy. Teraz spektakl podglądany jest przez inspicjenta na monitorach. Inspicjent podczas spektaklu jest najważniejszą osobą. To od niego często zależy przebieg, a co za tym idzie sukces wystawianego przedstawienia. On bowiem odpowiada za całość, zarówno za grę aktorów jak i sprawy techniczne czy bezpieczeństwo.

Dyrektor Tadeusz Wnuk zaprezentował pomieszczenie, w którym działała scena studyjna, powstała za dyrekcji Aliny Obidniak. Uświadomił nam w jak tragicznym stanie była konstrukcja budynku w momencie kiedy prowadzono tu prace remontowe. Okazało się, że był to praktycznie już ostatni moment by tego dokonać. Dowodem na to był fakt zawalenia się stropu. Oczywiście taka sytuacja wymusiła zmianę zakresu zaplanowanego remontu a co za tym idzie znacząco podniosła jego koszty. Na szczęście udało się dokończyć wszystkie prace i dzisiaj możemy ponownie cieszyć się nowoczesnym gmachem teatralnym.

Jak na teatr przystało na zakończenie naszego zwiedzania uczestnicy spaceru nagrodzili pana dyrektora, za jego wspaniałe oprowadzanie, gromkimi brawami.

Ja ze swej strony zaprosiłem obecnych na sobotnie spotkanie podczas którego władze miasta miały nadać placówce przy teatrze nazwę Skweru im. Aliny Obidniak.

Dodam jeszcze, że w spacerze uczestniczyło 36 osób a poprowadził go piszący te słowa.

Krzysztof Tęcza